

טלוויזיה • עיוב שיר

סליחה על השאלה

מסיבת עיתונאים עם ראש הממשלה, כל הערוצים

בחודשיים הראשונים לכהונתו, ראש הממשלה הפגין מקצת מהבר - סריות שלו ושל סביבתו - הרוב הולך על נושאים יותר משמעותיים - גם בתחום המגנע עם התקשורת. תחילה הוא הסתפק בהצהרות, ללא המטרד הקרוי "שאלות". אחר כך הומצא ז'אנר חדש: תשובות לשתי שאלות בלבד, של כתב שלא מסקר אותו בשוטף, בשוליים של אירוע בחסות פייסבוק. לפני שבועיים זה קרה בחודש "קשת" (מפגש עם אינפ' לואנסרס) ושלשום בחודש "רשת" (מפגש עם מנהלי קבוצות בפייסבוק). מעבר לביזאר העיתונאי, שבימים לא רחוקים כל כך היה זוכה לבי" קורות קשות, המעמדים הללו בעיקר הביכו את נפתלי בנט: מילא שזה נראה שהוא עובר מן המגניין בפייסבוק, כאילו שהיא לא בעיה בפני עצמה בכל הקשור להפצת פייק ניוז מדעי; איזה ראש ממשלה מדבר עם המדיה - כי למה להעלים את הביטוי "ראיון" - בסיטואציה שנראית כאילו אורגנה על ידי ועדת קישוט?

השד התגלה בתור ארנב חמוד. בנט

אמש בנט כבר הואיל להתייצב בפני המצלמות ולא רק כדי לדרכן את אורחי ישראל להתחסן, אלא גם במטרה לענות על שאלות. אחי רי הצהרת פתיחה חשובה ועקרונית (בוודאי נוכח ההיסטריה השלטת בסקיור הקורונה), שבה הבהיר עד כמה הטלת סגר היא פחות פתרון ויותר אסון, בנט התפנה למה שהתחמק ממנו עד היום. והנה, התברר שהשד הוא בכלל ארנב חמוד ובלתי מויק.

שלושת הערוצים המרכזיים, שמקבלים זכות ראשונים, לא חילצו ממנו התפתלות או כותרת. יאיר שרקי (ערוץ 12) פתח עם שאלה טובה על היעדר התגובה לירי מועה, אבל ראש הממשלה עשה את פרצוף ה"לא תאמינו מה אנחנו מתכננים להם", שעליו בנט האופוזיציונר היה אומר "שמענו". אחר כך הגיעו שאלה צפויה של ישי פורת (ערוץ 13) על מערכת החינוך ועוד שתי שאלות של עקיבא ווייס מ"כאן", אחת של (עוד פעם?) ואחת על הקשר בין אמירה של בנט על האמון של המתחסנים בו לזעם של מתנגדיו על הבטחת הבחירות שהופרה (מה?). איפה 203 מתים רק בחודש אוגוסט (שכידוע עוד לא נגמרו), לפי הפרויקטור? מה עם האמירה של שרת הפנים, שגררה זעקות שבר? פיאסקו הבריכות המהירות? הנתונים הגרועים במגזר הערבי? משהו יותר מקורי מסגר ובתי ספר?

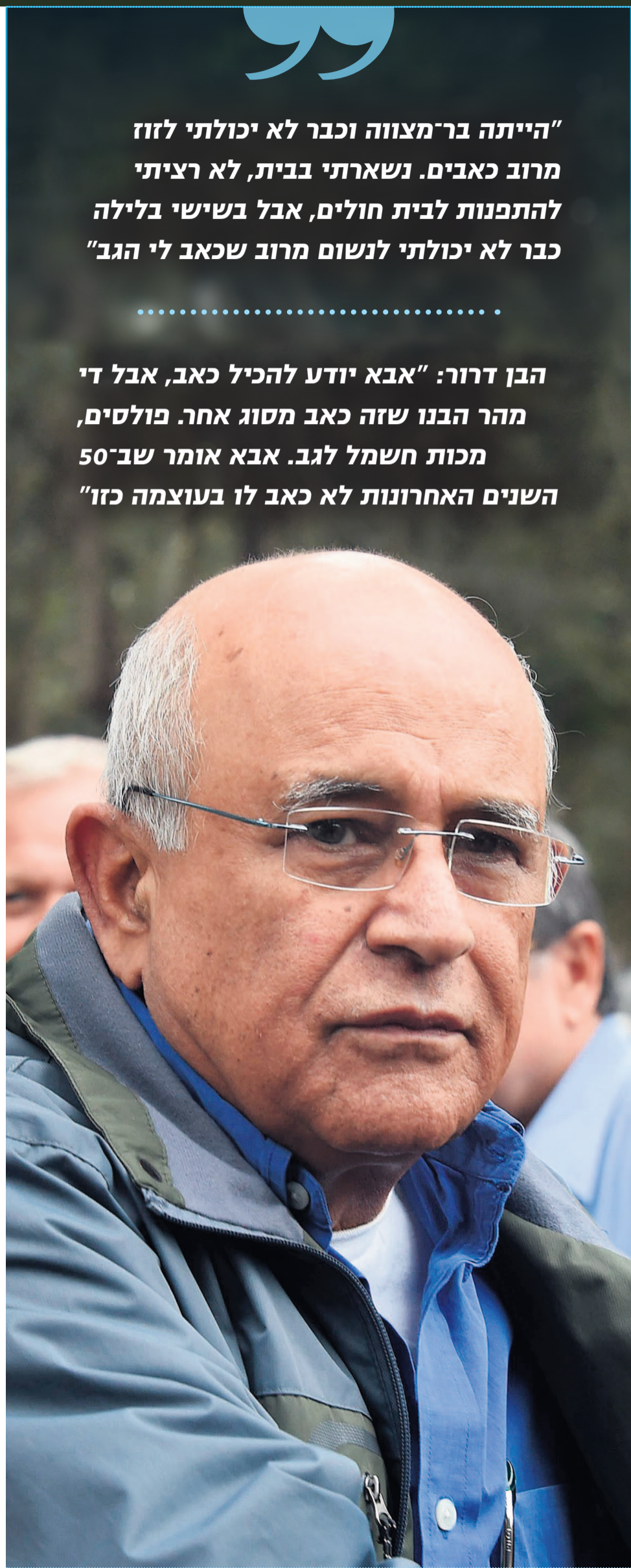
"עוד מישהו?", שאל הרובה. "אנחנו פה לענות על כל השאלות שיש", עורך בנט. אבל זה היה הרבה אחרי שהטלוויזיה חתכה, והעסק התפור ממהירות אחרי תשובה דרוקא מעניינת על איראן. "מה הייתה מטרת מסיבת העיתונאים של ראש הממשלה, שבה הוא לא אמר הרבה דברים חשובים?", שאל אורי גגל ("רשת") את ספי עונדריה. "הוא בעצם לא אמר שום דבר חדש", רעם הפרשן. כן, אלא שהפעם בנט אמנם לא התראיין, אבל גם לא נשא מונולוג. ולכן הכישלון, לשם שינוי, אינו יתום.

בקטנה פרופ' איתמר גרוטו, שבכתו כפרשן ב"לפני החר" שות" של ערוץ 13, הצטייד בלוח שעליו שרבת מס' פרו הנחיות בסיסיות ("חשימו מסכה"), שמחו יצר בתפוזרת את המילה "שרשרת", מה שהוביל לסלוגן "שרשרת ריפוי". הרבר היחיד שהיה יותר תמוה מהמחזה הזה - והתחרות לא בלתי קשה - הוא האיטיס הבא בתור, שהתחנף למיזם חדש של חברת משלוחים פופולרית, שבמקרה הזה הייתה הלקוח שקיבל פריסומת ישר מהתגור.

סמדר שיר

"אנצה גם את החיידק הטורף"

בגיל 77 גיבור ישראל אביגדור קהלני מצא את עצמו משתתף במלחמה נוספת: על בריאותו • "כאבי תופת", הוא אומר ל"ידיעות אחרונות" מהאשפוז בבית החולים, "כאבי מוות בגב. כמו בפציעה ההיא, אולי אפילו יותר. אני כבר לא זוכר" • הבן דרור מרגיע שחיי אביו לא בסכנה, ואומר: "הדבר הראשון שהוא ירצה לעשות אחרי שייצא מבית החולים הוא לחבק את שבעת נכדיו"

איש חזק. קהלני | צילום: יאיר שניא

"הייתה בר־מצווה וכבר לא יכולתי לזוז מרוב כאבים. נשארתי בבית, לא רציתי להתפנות לבית חולים, אבל בשישי בלילה כבר לא יכולתי לנשום מרוב שכאב לי הגב"

הבן דרור: "אבא יודע להכיל כאב, אבל די מהר הבנו שזה כאב מסוג אחר. פולטים, מכות חשמל לגב. אבא אומר שב־50 השנים האחרונות לא כאב לו בעוצמה כזו"

הרינגטון של תא"ל בדימוס אביגדור קהלני הוא השיר "בלניות" של שושנה דמארי. הפר לולרי שלו מכוון למוצב רטט ובני משפחתו, שער שים משמרות ליר מייטת, מתעלמים ממאות ההודעות שכבר הוקלטו בו, אבל אמש, במפתיע, הוא ענה לשיחה. "כאבי תופת", אמר לי, "כאבי מוות בגב. כמו בפציעה ההיא, אולי אפילו יותר. אני כבר לא זוכר".

בסרטון שהעלית אתמול מבית החולים אמרת: "אני חי, אני פה, אני לא הולך לשום מקום ואני אנצה". הוא נאנה.

בסרטון שפורסם אמר בין היתר קהלני ממיטתו בבית החולים: "אז כפי שאתם רואים אני חי, אני פה, לא מתכוון ללכת לשום מקום. אני מרגיש בסדר, מלא מלא מלא מלא כאבים, משהו שאני נאבק איתו כרגע. אני רוצה להודות לכל אלה שהתעניינו בשלומי. אני מרגיש בסדר, המשפחה שלי עוטפת אותי, החברים הקרובים רוצים להגיע, אבל אנחנו חוסמים אותם עם טנקים בשערי בית החולים. הטיפול בי הוא ממש טיפול יפה ביותר, אני אנצה".

תיכונת לומר את המשפט הזה או שהוא ציץ בראשך באופן ספונטני? "ספונטני", קולו נשמע עמום, "אני אף פעם לא מתכנן מראש. אצלי הכל בשלף".

בדיקות הדם שבוצעו לקהלני לאחר האשפוז הצביעו על חיידק טורף (סטרפטוקוקוס בי), והוא אוש' פו בחדר סטרילי במחלקה לטיפול נמרץ. "הרופאים הסבירו לי שהם מנסים לזהות את המקור המדויק של החיידק כדי לכוון אליו את האנטי־ביוטיקה. הייתה סברה שהחיידק בא מהלב, אחר כך חשרו בכיס המרה", מספר בנו, דרור. "התחילו לתת לו מורפיום נגד כאבים, אבל הוא טר שטש אותו. אבא טובל, קשה מאוד לראות את זה, המשככים מאוד חזקים והרופאים עושים הכל כדי שייכאב לו כמה שפחות".

מטיפול נמרץ הועבר קהלני למחלקה פנימית ה', ואתמול הועבר למערך הגניורוכירורגי שבקומה החמישית. "אמא, אחי ואחותי, כלנו היינו איתו ולא התעסקנו בענייני התקשורת, עד שחברים התחילו לשלוח לי לינקים", מספר דרור, "באתר רוטר נכתב שקהלני, גיבור ישראל, בסכנת חיים. מהחרד הסט־רילי של אבא ניסיתי לצלצל לעורך כים, אין לי בעיה שיכתבו שקהלני מאושפז, אבל שזו תהיה ידיעת אמת. חיי לא היו בסכנה. זה לא עזר. אתרים נוספים המשיכו לצטט את הידיעה ותוך שעה הגיעו אלינו גורדים. קרובי משפחה וחברים ומכרים. הם צבאו על הדלת ושיגעו אותנו בצלצולים ולא ידענו איך לעצור את הזרם".

אבא יודע שבולס שלהו איחולי החלמה לגיבור ישראל, אפילו ראש הממשלה הנוכחי וראש הממשלה לשעבר?

"כן, אבא אמר שהתעניינות הגדולה מהממת לו את הלב, אבל אנחנו משתדלים שהוא ידבר כמה שפחות". הסרטון עורר אצל בני המשפחה אי־נוחות, אבל אחי ריו הלחץ מטורף סביבם פחת. "אבל אנשים זוכרים את אבא שלי על הטנק, לא מכירים אותו כמי ששוכב בפיג'מה במיטת בית החולים", אומר דרור. "אני מאי מין שאבא ייצא מזה, אנחנו אנשים אופטימיים והוא איש חזק. הוא ייצא מזה, אין לי ספק בכך".

לבית החולים הגיע קהלני עם חום גבוה וכאבי גב קשים. "לקחתי אותו לחדר המיון באיכילוב", מס'

פר דרור, "הוא טובל מכאבי גב מאז הפציעה בצבא. בדקו אותו, נתנו לו כדורים נגד כאבים ושלחו אותו הביתה. למחרת חגגנו בר־מצווה, בקטנה, בחוג המי שפחה".

"לא", אביו מתעקש לדייק, "הבר־מצווה הייתה ביום המישי וכבר לא יכולתי לזוז מרוב כאבים. נשא רתי בבית, לא רציתי להתפנות לבית חולים, אבל בשישי בלילה כבר לא יכולתי לנשום מרוב שכאב לי הגב".

"שלוש לפנות בוקר הוא פונה באמבולנס לאיכילוב", מערכן הבן, "עשו לו בדיקת קורונה והוא אושפז בטיפול נמרץ. אבא יצא שלילי, אבל הכאב לא עבר. אני מכיר את אבא שלי, הוא אדם שיועד להכיל כאב כי הוא סבל מאוד. כאן נתפס לו הגב ויש לו פריצת דיסק, אבל די מהר הבנו שזה כאב מסוג אחר. אבא מתאר שזה כמו פולטיס, מכות חשמל לגב. אבא אומר שב־50 השנים האחרונות לא כאב לו בעוצמה כל כך גבוהה".

קהלני במלחמת יום הכיפורים | צילום: טום היימן

ב־16 ביוני חגג קהלני - גיבור ישראל, בעל עי' טור הגבורה ממלחמת יום הכיפורים, עיטור המופת ממלחמת ששת הימים ועיטור הנשיא על תרומתו למדינת ישראל -- את יום הולדתו ה־77. "לבקש תו, אירגנו כנס לוחמים בעמק הבכא. הגיעו לוחמים מ־73' וכל אחד מהם גולל את סיפור הלחימה שלו באופן שאבא לא שמע מעולם. 7 הוא מספר המזל של אבא. גרור 77, חטיבה 7, מספר הסוללרי שלו זה שבע שביעיות ויש לו שבעה נכדים. ככה יצא. לא ערכנו התייעצות משפחתית כדי לעצור את הילודה במספר 7. אני מאמין שהדבר הראשון שאבא ירצה לעשות כשייצא מבית החולים הוא לראות כנס משפחתי וליחבק את שבעת נכדיו".

עכשיו, בפעם הראשונה בחייו, אתה רואה את אבא שלך בוכה?

"אבא לא בוכה, גם לא עכשיו, אבל אני רואה אותו מתפתל מכאב. זה קשה, אבל איך הוא אמר? גם את החיידק הטורף הוא ניצח".